

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 92726/2021
21.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парничном поступку тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Васић, адвокат из ..., против тужене „UniCredit Bank Србија“ А.Д. из Београда, ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда П 53988/21, на седници одржаној 21.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев за одређивање другог стварно надлежног суда, за поступање у предмету Првог основног суда у Београду П 53988/21.

Образложење

Тужилца је 14.09.2021. године поднела тужбу Првом основном суду у Београду против тужене, ради утврђења ништавости одредбе члана 11. тачка 11.1 алинеја (xii) Уговора о стамбеном кредиту закљученог 27.06.2012. године, између тужилце и тужене, обавезивања тужене да исплати тужилци на име стицања без основа износ од 3.525,41 динара, са законском затезном каматом, утврђења ништавости одредбе члана 11. тачка 11.1 алинеја (xiii) Уговора о стамбеном кредиту закљученог 01.02.2017. године, између тужилце и тужене, да се обавезе тужена да исплати тужилци на име стицања без основа износ од 176.158,03 динара, са законском затезном каматом и да се обавезе тужена да накнади тужилци трошкове парничног поступка. У тужби је наведена вредност предмета спора у износу од 179.683,44 динара.

Први основни суд у Београду, уз допис П 53988/21 од 11.10.2021. године, доставио је списе предмета Врховном касационом суду, ради одређивања другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету и као разлог за свој захтев навео, преоптерећеност тог суда бројем предмета, пре свега приливом нових тужби тужилаца, физичких лица против пословних банака.

Врховни касациони суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда на основу одредби члана 62. став 1. и 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, је прописано, да, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Одредбом става 7. овог члана, да, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

У конкретној ситуацији нису испуњени услови за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету, с обзиром на то да изнети разлози нису од таквог значаја да би указивали да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, нити да представљају друге оправдане разлоге који би били од значаја за одређивање другог стварно надлежног суда, у смислу одредбе члана 62. став 1. ЗПП, узимајући у обзир да је у знатном броју предмета у грађанској материји овај суд усвојио захтев Првог основног суда у Београду за делегацију надлежности.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 62. став 1. и 7. ЗПП. одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић